

gaae ind paa denne Lov, var en Opklaring af ham om den saa bekjendte Requite til Mors. Det er meget rigtigt — det er ogsaa mig bekendt — at Afskellige derved have lidt ikke ubetydelige Tab paa deres Heste; men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der ikke staaer et eneste Ord i Loven om, at denne Slags Skade skulde erstattes. Det er netop Feilen; dersom det var Tilfældet, at man kunde gjøre sig Haab om, at den Slags Skade blev erstattet, skulde dette være en Grund mere for mig til at stemme for Loven. Dersom staaer der imidlertid, som sagt, ikke et Ord, og jeg betvivler meget, at den Slags Skade vil blive erstattet; men naar man ser alvorlig derpaa, er det dog egentlig den Slags Skade, som der kunde være Tale om, salder særlig bebrændende paa de Enkelte. Det, at have hørt noget over otte Dage og slidt paa Heste og Vogne, anseer jeg ingenlunde for at være saa bebrændende som netop det Tab, der her blev nævnt, men det er netop det Uheldige, at dette rammer man ikke ved denne Lov. Kort sagt, min Betragtning af hele dette Spørgsmaal er, at det er omtrent som at tage af den ene Lomme og lægge i den anden, med den Forskjel, at det vil svinde betydeligt ind i den sidste, naar man fratager det, der vil medgaae til Reiseudgifter og Diæter for den Commission, der skal nedsettes for at fordele denne Godtgjørelse, ikke at tale om den meget rigtige Bemærkning af den ærede Ordfører for Mindretallet om den vidtløftige Correspondance mellem Sogneforstanderskaberne og Amtskommunerne. Overhovedet har det hele Spørgsmaal for mig ikke en saadan Betydning, at jeg i og for sig, selv om Mindretallets Forslag bliver vedtaget, anseer det for at have Stort at betyde. Jeg nægter ingenlunde, at der kan være Enkelte, der have lidt Tab, og da navnlig Tab paa deres Heste; men dette bliver, som sagt, ikke ramt af denne Lov, og saa svinder det Hele ind til rene Ubetydeligheder; men at sætte et saa stort Apparat i Bevægelse for at foretage en Omfordeling af en saa lille Sum, som det kan blive til, forekommer mig ikke rigtigt. Dette er imidlertid ikke Hovedgrunden, hvorfor jeg stemmer imod Loven, thi jeg skulde gjerne have gaaet ind derpaa, naar man havde lignet

Beløbet ligeligt paa alle Landets Beboere, men det er netop dette, man ikke vil; man staaer her et Princip fast, som er fremkommet under denne Lovs anden Behandling, og som ikke tidligere har været kendt, og dette anseer jeg for i højeste Grad farligt for Fremtiden. Det bliver derfor for mig at overveie, om dette Lovudkast, naar det bliver vedtaget med det af Fleertallet stillede Forslag og med det Princip, at det er det højepligtige Hartkorn, hvorpaa Byrden skal fordeles, har den Betydning, at man bør gaae ind paa det; det har ikke for mig en saadan Betydning, og jeg vil derfor i Modsatning til de ærede Herrer, der have tilraadet Vedtagelsen af Fleertallets Forslag og af hele Loven, meget indstændigt raade til under alle Omstændigheder at stemme imod Loven, hvis Fleertallets Forslag bliver vedtaget, og jeg skal ikke harme mig, om man, selv om Mindretallets Forslag bliver vedtaget, dog forkaster den hele Lov.

Alberti: Jeg kan være meget enig med de ærede Talere fra Veile Amt (Sab og Berg) i, at der foreligger baade et Slags Villigheds- og et Slags Rejsfærdighedsstraf paa Understøttelse og Godtgjørelse til de Districter, der især have afgivet militære Fribeholdninger; men det maa fremhæves, at vi, som understøtte Mindretallets Forslag, paa ingen Maade ville affære disse Districter fra en saadan Godtgjørelse. Vi stille os kun paa den samme Maade, hvorpaa Rigsdagen tidligere har stillet sig, nemlig i dens anden Samling, da der var Spørgsmaal om Erstatning for Hjørfler af selvsamme Slags i den første slesvigke Krig. Det Forslag, den daværende Regjering fremlagde for Rigsdagen, støttede sig endogsaa til en tidligere Fremgangsmaade, nemlig til de forskellige Lovbestemmelser, som udkom under Krigen fra 1807—14; i 1851 foreslog Regjeringen den samme Fremgangsmaade, som da var brugt, og denne gif ud paa at erstatte de militære Fribeholdninger ved Bidrag af Statskassen. Der var ikke dengang Tale om at oversøre denne Erstatning særskilt paa Hartkorn, langt mindre alene paa det højepligtige Hartkorn og paa Kjøbstædernes Befolkning. Jeg troer, at den Fremgangsmaade, der da